CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.21rji-130/2026 Judecătoria Orhei, sediul Rezina
1-25160233-03-21rji-04022026 Judecător: Ludmila Tetiu

D E C I Z I E
În numele Legii

06 octombrie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Victoria Robu

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul condamnatului Nicolaev Oleg declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 15 ianuarie 2026, prin care a fost respinsă cererea condamnatului Nicolaev Oleg privind dezacordul cu răspunsul administrației Penitenciarului nr.17 Rezina din 10.11.2025,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 14.11.2025 în adresa Judecătoriei Orhei, sediul Rezina a parvenit plângerea condamnatului Nicolaev Oleg privind dezacordul cu răspunsul administrației Penitenciarului nr.17-Rezina din 10.11.2025.

În motivarea plângerii s-a invocat că la data de 20.10.2025, s-a adresat cu o cerere către directorul Penitenciarului nr. 17 Rezina Adrian Paterău, prin care a solicitat să fie informat despre faptul retragerii de la examinare de către Curtea de Apel Nord, a demersului aferent aplicării actului de amnistie în privința sa. Respectiv, la 10.11.2025, a primit răspunsul cu nr. 2/N-4230/25, prin care i s-a comunicat că retragerea demersului respectiv a avut loc în temeiul dispoziției Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.25d din 10.04.2025, emisă în scopul asigurării verificării tuturor circumstanțelor înaintării demersurilor în instanțele de judecată în partea ce vizează condamnații care execută pedeapsa cu detenție pe viață.

Nicolaev Oleg solicită să fie recunoscut ca nefondat și contrar Dreptului European înaintarea cererii de retragere a demersului privind aplicarea față de el

a amnistiei în legătură cu inversarea a 30-a de la proclamarea independenții a Republicii Moldova, din partea administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina.

Aprecierea instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 15 ianuarie 2026, a fost respinsă plângerea condamnatului Nicolaev Oleg privind dezacordul cu răspunsul administrației Penitenciarului nr.17 Rezina, nr.5/N-4230/25 din 10.11.2025, ca fiind neîntemeiată.

Exercitarea căilor de atac:

Nicolaev Oleg, nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 15 ianuarie 2026, a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie recunoscut ca nefondat și contrar Dreptului European înaintarea cererii de retragere a demersului privind aplicarea față de el a amnistiei în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenții a Republicii Moldova, din partea Administrației Penitenciarului nr.17 Rezina.

În motivarea recursului s-a afirmă că judecătorul de instrucție nu era în drept să examineze cauza, întrucât anterior s-ar fi pronunțat asupra aceleiași chestiuni ce vizează aplicarea amnistiei în privința sa. În acest sens, se face trimitere la încheierea din 29.07. 2024, pronunțată în cauza nr. 21ji-193/2024, prin care a fost respinsă aplicarea amnistiei, menționând că actul judecătoresc respectiv a fost casat integral prin decizia Curții de Apel Nord din 15.10. 2024, în cauza nr. 21rji-891/24. La fel, consideră că pronunțarea anterioară a judecătoarei asupra chestiunii respective constituia un impediment pentru examinarea ulterioară a cauzei de către aceeași judecătoare, motiv pentru care invocă prevederile art. 33 alin. (2) pct. 3) și 4) Codul de procedură penală, referitoare la incompatibilitatea judecătorului.

În subsidiar, este contest modul în care a fost retras demersul administrației Penitenciarului nr. 17-Rezina privind aplicarea amnistiei în privința sa. Se susține că demersul, examinat în cadrul cauzei nr. 21ji-399/2024, a fost retras la 14.04.2025 de către directorul instituției penitenciare, Veaceslav Dascal, fără a fi informat despre această măsură. Potrivit afirmațiilor sale, despre retragerea demersului ar fi aflat abia la 16.10.2025, împrejurare pe care o consideră de natură să-i afecteze drepturile procesuale și posibilitatea de a-și valorifica interesele în cadrul procedurii respective. În acest context, se face referire la răspunsul P- 17 Rezina din 10.11.2025, potrivit căruia retragerea demersului ar fi fost determinată de indicația Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 25d din 10.04.2025, emisă în vederea verificării circumstanțelor aferente demersurilor privind aplicarea amnistiei persoanelor condamnate la detențiune pe viață. Cu toate acestea, recurentul pune la îndoială legalitatea retragerii și susține că măsura respectivă ar fi fost determinată de acțiuni nelegitime ale

procuraturii, care, în opinia sa, ar fi influențat conduita administrației penitenciare și ar fi împiedicat examinarea efectivă a chestiunii privind aplicarea amnistiei.

De asemenea, recurentul își întemeiază argumentele pe prevederile Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, considerând că dispozițiile acesteia urmează a fi examinate în raport cu situația sa juridică. În acest sens, menționează că execută pedeapsa detențiunii pe viață din 17.01.1996 și susține că situația sa trebuie analizată prin prisma garanțiilor constituționale și convenționale aplicabile persoanelor condamnate la o asemenea pedeapsă.

În sprijinul poziției sale, recurentul invocă dispozițiile Constituției Republicii Moldova, normele Convenției Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind detențiunea pe viață și necesitatea existenței unei perspective reale de liberare.

În particular, face trimitere la cauzele *Vinter și alții c. Regatului Unit*, *Matiosaitis și alții c. Lituaniei* și *Bodein c. Franței*, precum și la Decizia Curții Constituționale nr. 14 din 07.02.2023 și la hotărârile Curții de Apel Chișinău din 29.04.2024 și Curții de Apel Nord din 15.10.2024, pe care le consideră relevante pentru susținerea argumentelor sale privind aplicarea amnistiei și respectarea drepturilor persoanelor condamnate la detențiune pe viață.

Respectiv, se apreciază că argumentele expuse impun verificarea legalității încheierii contestate, în special sub aspectul respectării dispozițiilor procesual-penale privind incompatibilitatea judecătorului și al asigurării garanțiilor procedurale în cadrul examinării chestiunii referitoare la aplicarea amnistiei. Or, examinarea cauzei de către o judecătoare care s-ar fi pronunțat anterior asupra aceleiași chestiuni, în contextul retragerii demersului administrației penitenciare fără informarea sa, afectează legalitatea procedurii și justifică intervenția instanței de recurs.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Însă, la 26.09.2026 în instanța de recurs a parvenit cererea adăugătoare a condamnatului Nicolaev Oleg la recursul depus anterior, la care a anexat înscrisuri în susținerea celor invocate.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul condamnatului Nicolaev Oleg, ca fiind nefondat, reieșind din următoarele considerațiuni:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs.

Conform art. 441 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art. 444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

În susținerea soluției adoptate Colegiul penal se va referi la unele prevederi legale ce reglementează punerea în executare a hotărârilor judecătorești cu caracter penal, și anume: potrivit art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, ce stabilește procedura examinării aspectelor cu privire la *alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați;* respectiv incidența prevederilor nemijlocite a art.473[1] alin. (2) Cod de procedură penală, care menționează expres faptul că, *soluționarea plângerii împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate are loc conform prevederilor art.471. Încheierea privind soluționarea plângerii poate fi atacată în conformitate cu prevederile art.472.*

Colegiul penal, conform materialelor cauzei stabilește că condamnatul Nicolaev Oleg execută pedeapsa detențiunii pe viață în Penitenciarul nr. 17 Rezina, în temeiul sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 1997, în baza art.74, art.88 pct. 1, 2, 4, 8, art.15, 88 pct. 1,3,8 Cod penal (redacția anului 1961).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 1997, a fost respins apelul inculpatului Nicolaev Oleg, fiind menținută fără modificări sentința Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 1997.

La acest capitol Colegiul penal, evidențiază că Statutul executării pedepsei de către condamnați (în continuare – Statut) reglementează temeiul, condițiile şi procedura punerii în executare de către administrația penitenciară şi executării de către condamnați a pedepselor penale privative de libertate - închisoarea şi detențiunea pe viață. Temei pentru detenția condamnaților îl constituie, hotărârea definitivă a instanței de judecată, prin care a fost stabilită o pedeapsă privativă de libertate.

Astfel, pe parcursul executării pedepsei, la 20.10.2025 condamnatul Nicolaev Oleg s-a adresat cu o cerere către administrația Penitenciarului nr. 17 Rezina prin care a solicitat să fie informat în scris din care motiv a fost retras demersul Penitenciarului aferent aplicării Legii cu privire la amnistie, în privința sa.

Prin răspunsul directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina nr. 2/N-4230/25 din 10.11.2025, condamnatul Nicolaev Oleg a fost informat că retragerea demersului sus-indicat a avut loc în temeiul dispoziției Administrației Naționale a Penitenciarelor cu nr.25d din 10.04.2025, emisă în scopul asigurării verificării tuturor circumstanțelor înaintării demersurilor în instanțele de judecată, în partea ce vizează condamnații care execută pedeapsa detențiunii pe viață.

Nicolaev Oleg nefiind de acord cu răspunsul primit, l-a contestat în instanța de judecată solicitând anularea răspunsului administrației Penitenciarului nr.17 Rezina, nr. 2/N-4230/25 din 10.11.2025 și recunoașterea ca nefondat și contrar Dreptului European înaintarea cererii de retragere a demersului privind aplicarea față de el a amnistiei în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea ondependenții a Republicii Moldova, din partea administrației Penitenciarului nr.17 Rezina.

Examinând materialele cauzei și cererea condamnatului Nicolaev Oleg, Colegiul penal constată că administrația instituției penitenciare a examinat solicitarea acestuia și i-a comunicat un răspuns explicit cu privire la motivele retragerii demersului din 13 iunie 2022 privind aplicarea actului de amnistie, precum și încetarea examinării demersului administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina din 13 septembrie 2022, formulat în privința condamnatului.

În acest sens, din conținutul răspunsului instituției penitenciare nr. 2/N-4230/25 din 10 noiembrie 2025, Colegiul penal reține că retragerea demersului și încetarea procedurii de examinare a acestuia au fost determinate de emiterea dispoziției Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 25d din 10 aprilie 2025, cu privire la unele măsuri în contextul examinării demersurilor înaintate

de instituțiile penitenciare în privința condamnaților care execută pedeapsa detențiunii pe viață.

Totodată, Colegiul penal relevă că dispoziția menționată a fost emisă în contextul Deciziei Curții Constituționale din 8 aprilie 2025, prin care a fost admisă cererea de suspendare a acțiunii articolului II din Legea nr. 247 din 28 iulie 2022 și a articolului VII din Legea nr. 316 din 30 noiembrie 2022, acte legislative de modificare a Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Cererea de suspendare a fost formulată de Procurorul General odată cu sesizarea nr. 90a/2025.

Prin urmare, Colegiul penal din explicațiile comunicate de administrația penitenciară conchide că retragerea demersului nu a fost prezentată ca o măsură arbitrară, ci ca o acțiune întreprinsă în contextul măsurilor dispuse de Administrația Națională a Penitenciarelor, ca urmare a suspendării acțiunii unor dispoziții legislative relevante pentru examinarea demersurilor privind aplicarea amnistiei persoanelor condamnate la detențiune pe viață.

În acest context, Colegiul penal concluzionează că solicitările condamnatului Nicolaev Oleg excedează obiectului procedurii privind soluționarea plângerilor împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate, întrucât, în esență, aceasta vizează repunerea în discuție a chestiunii privind aplicarea în privința sa a Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia, iar nu verificarea caracterului complet și corect al informațiilor comunicate de administrația penitenciară ori a legalității actului contestat în limitele obiectului acestei proceduri.

În subsidiar, Colegiul penal statuează că retragerea unei cereri sau a unui demers constituie un act de dispoziție al titularului acestuia, exercitat în condițiile legii, prin care se renunță la examinarea solicitării înaintate.

Prin urmare, se relevă că simpla retragere a demersului nu poate fi calificată, prin ea însăși, drept o acțiune ilegală, în lipsa unor circumstanțe concrete care să confirme caracterul arbitrar sau nelegal al măsurii contestate

În consecință, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței inferioare privind lipsa temeiurilor de anulare a răspunsului contestat, în condițiile în care acesta a fost emis de autoritatea competentă, în termen legal, cu indicarea informațiilor oficiale existente și fără a aduce atingere drepturilor condamnatului.

Argumentele recurentului referitoare la incompatibilitatea judecătoarei Ludmila Tetiu, Colegiul penal le apreciază ca neîntemeiate, întrucât examinarea anterioară, în privința aceleiași persoane, a unor plângeri distincte, inclusiv a celor ce vizează chestiunea aplicării actului de amnistie, nu constituie, prin ea

însăși, un temei de abținere sau de recuzare a judecătorului în sensul art. 33 și 34 Cod de procedură penală. Or, simpla împrejurare că un magistrat s-a pronunțat anterior asupra unor chestiuni juridice ce privesc aceeași persoană condamnată nu este suficientă pentru a concluziona că acesta este incompatibil să examineze o altă plângere, având un obiect distinct.

Astfel, în lipsa unor circumstanțe concrete care să ateste existența unui impediment legal în participarea judecătorului Ludmila Tetiu la examinarea cauzei, susținerile recurentului privind incompatibilitatea magistratului nu pot fi reținute.

De asemenea, Colegiul penal reține că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 444 Cod procedură penală pentru atacare a hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea contestată, cerințele înaintate nefiind motivate prin careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul condamnatului Nicolaev Oleg declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 15 ianuarie 2026, prin care a fost respinsă cererea condamnatului Nicolaev Oleg privind dezacordul cu răspunsul administrației Penitenciarului nr.17 Rezina, nr. 2/N-4230/25 din 10.11.2025, se respinge ca nefondat, cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**